Lieta Nr.A420602012
SKA-365//2016

S P R I E D U M S

Rīgā 2016.gada 22.februārī

Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments šādā sastāvā:

tiesnese R.Vīduša
tiesnese J.Briede
tiesnese V.Krūmiņa

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz AS „Rīgas Taksometru parks", SIA „VAS SV", SIA „KORT", SIA „Euro Balt-SV", SIA „Rīgas maršrutu autobusi" un AS „Liepājas autobusu parks" pieteikumu par Iepirkumu uzraudzības biroja 2012.gada 30.novembra lēmuma Nr.4-2.2/12-35/2 atzīšanu par prettiesisku, sakarā ar Rīgas pašvaldības SIA „Rīgas satiksme" kasācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2015.gada 19.jūnija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Rīgas pašvaldības SIA „Rīgas satiksme" (turpmāk arī – pasūtītāja) rīkoja iepirkumu par paaugstināta servisa sabiedriskā transporta pakalpojumu sniegšanu Rīgas pilsētas maršrutu tīkla daļas maršrutos. Pieteicējas AS „Rīgas Taksometru parks", SIA „VAS SV", SIA „KORT", SIA „Euro Balt-SV", SIA „Rīgas maršrutu autobusi" un AS „Liepājas autobusu parks" iesniedza Iepirkumu uzraudzības birojā sūdzību par iepirkuma nolikumu.

Iepirkumu uzraudzības birojs ar 2012.gada 30.novembra lēmumu Nr.4-2.2/12-35/2 atstāja nolikuma prasības spēkā un atļāva pasūtītājai turpināt iepirkuma procedūru.

[2] Pieteicējas iesniedza administratīvajā tiesā pieteikumu par minētā lēmuma atzīšanu par prettiesisku.

[3] Lieta izskatīta Administratīvajā rajona tiesā un Augstākajā tiesā. Augstākā tiesa ar 2015.gada 2.aprīļa spriedumu nosūtīja lietu jaunai izskatīšanai rajona tiesai.

[4] Administratīvā rajona tiesa, izskatījusi lietu no jauna, ar 2015.gada 19.jūnija spriedumu pieteikumu apmierināja. Spriedumā norādīti turpmāk minētie apsvērumi.

[4.1] Visām prasībām, kurām jāatbilst piedāvājumam, un arī piedāvājumu vērtēšanas kārtībai jābūt paredzētai iepirkuma procedūras dokumentācijā. Tas izriet no Sabiedrisko pakalpojumu sniedzēju iepirkumu likuma 51.panta otrās daļas un Padomes 1993.gada 14.jūnija direktīvas 93/38/EEK, ar ko koordinē līgumu piešķiršanas procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un telekomunikāciju nozarē, 34.panta 2.punkta.

[4.2] Iepirkuma priekšmets ir paaugstināta servisa sabiedriskā transporta pakalpojuma sniegšana. Nolikuma 2.1.apakšpunktā paskaidrots, ka paaugstināta servisa sabiedriskā transporta pakalpojums šā nolikuma izpratnē ir regulārie pasažieru pārvadājumi maršrutā, kurā pārvadātājs nodrošina braukšanas apstākļu uzlabojumus (piemēram, ceļā pavadītā laika būtiska samazināšana salīdzinājumā ar pārvadājuma laiku maršrutos bez paaugstināta servisa, pasažierim garantēta sēdvieta, pārvadājumi nakts maršrutos vai pasažierim nodrošinātas citas papildu ērtības). Nolikuma tehniskajās specifikācijās noteiktas pakalpojuma kvalitātes minimālās prasības.

Atbilstoši nolikumam piedāvājuma izvēles kritērijs ir saimnieciski visizdevīgākais piedāvājums. Nolikumā noteikti trīs piedāvājuma izvēles kritēriji un tajos iegūstamie punkti. Vislielākais punktu skaits – 55 – iegūstams kritērijā „Paaugstināta servisa sabiedriskā transporta pakalpojuma kvalitātes

nodrošinājums". Tā apakškritērijus noteic nolikuma 5.3.1.apakšpunkts. Tajā aprakstīts arī apakškritērijs „Transportlīdzekļu tehniskais papildu aprīkojums" un norādīts, ka pasūtītājs vērtēs transportlīdzekļa aprīkojumu, kas pārsniedz tehniskajā specifikācijā noteiktās prasības un nodrošina papildu ērtības pasažieriem (piemēram – vieta bagāžas pārvadāšanai, transportlīdzekļa apgaismojums, pasažieru vietu aprīkojums, pasažieru informēšanas sistēmas u.c.). Šajā kritērijā paredzēts piešķirt maksimums 15 punktus (nolikuma 5.3.1.1.apakšpunkts). Tas ir vislielākais punktu skaits, ko var iegūt nolikuma 5.3.1.apakšpunktā minētajā kritērijā.

[4.3] Ņemot vērā, ka vēlamais papildu aprīkojums nav konkrēti noteikts, pasūtītājam ir rīcības brīvība noteikt, kuram papildu aprīkojumam tiks piešķirtas lielākas priekšrocības. Lai gan atsevišķos gadījumos var pastāvēt šāda vērtēšanas sistēma, jo pasūtītājam nav iespējams paredzēt absolūti visus iespējamos piedāvājumu variantus un definēt katru niansi, tomēr konkrētajā gadījumā pieteikuma priekšmets ir paaugstināta servisa sabiedriskā transporta pakalpojumu sniegšana, un tieši neidentificētais papildu aprīkojums ir tas kritērijs, kurā iespējams iegūt vislielāko punktu skaitu. Ja pasūtītājam, ņemot vērā pieredzi, ir skaidras pasažieru vēlmes, tad nevajadzētu būt šķēršļiem noteikt, kuri pakalpojumi tiks vērtēti kā obligāti, un atrunāt, kāds īpatsvars tiks piešķirts kādiem īpašiem papildu pakalpojumiem.

No nolikuma nav saprotams, kam tiks piešķirta prioritāra nozīme, ja papildu aprīkojuma skaits būs vienāds, bet atšķirsies aprīkojuma veids. Pretendentiem nav tiesiskās paļāvības, ka, piedāvājot papildu aprīkojumu, pretendents saņems papildu punktus, jo pasūtītājs nav pateicis, ka attiecīgais papildu aprīkojums būs piemērots. Lai gan biroja pārstāve tiesas sēdē norādīja, ka tiktu vērtēts papildu aprīkojuma daudzums, no nolikuma tas nav izsecināms. Tiesas sēdē pieteicēju pārstāvji norādīja, ka vērtēšana notiks, ņemot vērā pieredzi un pasažieru vēlmes. Tas rada pamatotas šaubas, ka pasūtītājam ir skaidrība par piedāvājumu vērtēšanas kritērijiem. Par neskaidrību liecina arī tas, ka sūdzību iesniedza seši pretendenti.

[4.4] Nolikuma 5.3.1.1.apakšpunktā izvirzītie kritēriji nav pietiekami skaidri definēti. Tādējādi pasūtītājam nepamatoti piešķirta neierobežota rīcības brīvība noteikt, kuram papildu aprīkojumam tiks piešķirtas lielākas priekšrocības. Pasūtītājs ir pieļāvis piegādātāju brīvas konkurences, vienlīdzīga un taisnīga iepirkuma procesa principa pārkāpumu.

[5] Pasūtītāja par minēto spriedumu iesniedza kasācijas sūdzību, norādot tajā turpmāk minētos apsvērumus.

[5.1] Rīgas domes 2012.gada 28.februāra saistošajos noteikumos Nr.165 „Par Rīgas pilsētas sabiedriskā transporta lietošanu" paaugstināta servisa sabiedriskā transporta pakalpojuma definējums ir atvērts, tajos netiek sniegts izsmeļošs braukšanas apstākļu uzlabojumu saraksts, paaugstināta servisa pārvadātājs nav ierobežots izvēlē, nodrošinot papildu ērtības. Līdz ar to jāveic piedāvājumu salīdzinošais novērtējums.

[5.2] Nolikumā ir norādīti izvēles kritēriji, to īpatsvari, kā arī aprakstīts, kā šie kritēriji tiks izvērtēti. Pieteicējas neapstrīd kritērijus vai apakškritērijus, bet gan apakškritēriju aprakstu. No Sabiedrisko pakalpojumu sniedzēju iepirkumu likuma neizriet, ka pasūtītājam jāsniedz apraksts par apakškritēriju aprakstu izvērtēšanu. Šādas prasības noteiktas tikai par kritēriju izvērtēšanu, un pasūtītāja tās ir izpildījusi.

[5.3] Eiropas Savienības Tiesas spriedumā lietā C-532/06 akcentēts, ka ir pieļaujama kritēriju precizēšana, kā arī parādīta robežšķirtne starp vērtēšanas kritērijiem, kuri ir un kuri nav atbilstoši pārskatāmības principam. Proti, vienā gadījumā norādīti tikai vērtēšanas kritēriji, bet otrā – arī iespējamo punktu īpatsvars.

[5.4] Nolikumā minēts ne tikai strīdus kritērija īpatsvars, bet arī norādīts, kas tiks ņemts vērā šā kritērija izvērtēšanā. Tātad sniegts pat vairāk informācijas nekā Eiropas Savienības Tiesas praksē sastopamajos gadījumos, kad iepirkuma prasības atzītas par atbilstošām Eiropas Savienības regulējumam.

[6] Pieteicējas paskaidrojumos kasācijas sūdzību neatzīst.

[7] Iepirkumu uzraudzības birojs paskaidrojumos par kasācijas sūdzību norāda, ka sūdzība ir pamatota, kā arī lūdz ņemt vērā Eiropas Savienības Tiesas judikatūru, uz kuru norādīts kasācijas sūdzībā.

Motīvu daļa

[8] Augstākā tiesa, izskatot šo lietu iepriekš, norādīja uz aspektiem, kas pirmās instances tiesai jāņem vērā. Proti, konkrētajā lietā iepirkuma priekšmets ir paaugstināta servisa sabiedriskā transporta pakalpojuma sniegšana. Lai maksimāli nodrošinātu piegādātāju brīvu konkurenci, vienlīdzīgu un taisnīgu iepirkuma procesu, pasūtītājam šāda iepirkuma gadījumā skaidrāk jāizšķiras par savām vēlmēm un jau pamatprasībās jānorāda, ka, piemēram, transportlīdzekļa apgaismojumam vai pasažieru informēšanas sistēmai piedāvājumā būtu jābūt. Šāda prasība pēc skaidrības un iespējami lielas precizitātes noteiktajos kritērijos ir jo svarīgāka gadījumā, ja, kā izriet no lietas apstākļiem, strīdīgā kritērija vērtējumam tā relatīvās nozīmes kopējo punktu skaitā dēļ var būt izšķiroša nozīme iepirkuma piešķiršanā. Citiem vārdiem, jo lielāks svars ir kādam kritērijam, jo skaidrāk definētam tam jābūt. Tas atbilst arī Eiropas Savienības Tiesas atziņai, ka liela nozīme ir tam, lai visi apstākļi, ko līgumslēdzēja iestāde ņem vērā, izvēloties saimnieciski visizdevīgāko piedāvājumu, un, ja iespējams to relatīvā nozīme būtu zināma potenciālajiem piedāvājumu iesniedzējiem brīdī, kad tie sagatavo savus piedāvājumus (*sk. Augstākās tiesas 2015.gada 2.aprīļa sprieduma šajā lietā 9.punktu*).

Pasūtītājā vēlējās iegādāties *paaugstināta servisa* pārvadājumu pakalpojumu, un viens no šāda pakalpojuma nodrošināšanas būtiskajiem faktoriem, ņemot vērā nolikumā noteikto, ir tieši transportlīdzekļu tehniskais papildu aprīkojums. Tādēļ būtu sagaidāms, ka pasūtītāja skaidri definētu, kas ar to tiek saprasts. Vai nu tehniskajās specifikācijās vai arī – ja to paredzēts vērtēt kā vienu no piešķiršanas kritērijiem – pie attiecīgā kritērija izvērtēšanas noteikumiem. Pretējā gadījumā nav saprotams, kas tiek sagaidīts no pretendentiem un kā tas tiks novērtēts.

[9] Lietā konstatēts šāds apstākļu kopums:

1) pasūtītāja iegādājās *paaugstināta* servisa pārvadājumu pakalpojumu;

2) tehniskajās specifikācijās nav ietvertas minimālās prasības, kas attiektos tieši uz *paaugstināta* servisa pārvadājumos piedāvājamām papildu ērtībām no tehniskā papildu aprīkojuma viedokļa;

3) nolikumā atstāts atvērts piedāvājamā papildu aprīkojuma uzskaitījums;

4) nolikums paredz, ka tiks ņemts vērā aprīkojuma klāsta lielums un funkcionālā atbilstība, savukārt tiesas sēdē pasūtītāja pārstāvis paskaidroja, ka piedāvājumi šajā kritērijā tiks izvērtēti, ņemot vērā pieredzi un pasažieru vēlmes.

Šādā kontekstā ir pamatots pirmās instances tiesas secinājums, ka piedāvājumu novērtēšana strīdus apkaškritērijā nav bijusi pietiekami skaidra un pasūtītājs atstājis sev pārlieku lielu brīvību piedāvājumu novērtēšanā, un tas novedis pie publisko iepirkumu principu pārkāpuma.

Minētajos apstākļos pretendenti būtu varējuši piedāvāt faktiski jebkādu tehnisko aprīkojumu, kas tiktu novērtēts pēc „lieluma un funkcionālās atbilstības", kas savukārt, ievērojot tehnisko specifikāciju (konkrētu prasību neesību tajā), nevieš skaidrību par to, kas, pasūtītāja ieskatā, ir funkcionāli atbilstošs papildu aprīkojums tieši paaugstināta servisa sabiedrisko pārvadājumu gadījumā un līdz ar to – kā konkrētajā apakškritērijā tiks piešķirti punkti.

[10] Pasūtītāja kasācijas sūdzībā norāda, ka pieteicējas neiebilst pret kritērijiem un apakškritērijiem, bet pret apakškritēriju aprakstu. No Sabiedrisko pakalpojumu sniedzēju iepirkumu likuma neizriet, ka pasūtītājam jāsniedz apraksts par apakškritēriju izvērtēšanas aprakstu. Prasības noteiktas tikai attiecībā uz kritēriju izvērtēšanu, un pasūtītāja tās ir izpildījusi.

Atbilstoši Sabiedrisko pakalpojumu sniedzēju iepirkumu likuma 51.panta pirmās daļas 1.punktam (*redakcijā, kas bija spēkā administratīvā akta izdošanas laikā*) saimnieciski visizdevīgākā piedāvājuma gadījumā tiek ņemti vērā tādi faktori kā piegāžu vai līguma izpildes termiņi, ekspluatācijas izmaksas un citas izmaksas, to efektivitāte, būvdarbu, preču vai pakalpojumu kvalitāte, estētiskais un funkcionālais raksturojums, vides aizsardzības prasības, tehniskās priekšrocības, rezerves daļu pieejamība, piegāžu drošība, cena un citi ar līguma priekšmetu saistīti faktori, kuriem jābūt *konkrēti izteiktiem un objektīvi salīdzināmiem vai izvērtējamiem*.

Likuma 51.panta panta otrā daļa noteica, ka saimnieciski visizdevīgākā piedāvājuma izvēles gadījumā sabiedrisko pakalpojumu sniedzējs dalības uzaicinājumā vai iepirkuma procedūras dokumentos norāda visus vērtēšanas kritērijus to nozīmīguma secībā, kritēriju īpatsvarus un skaitliskās vērtības, kā arī iepirkuma procedūras dokumentos norāda piedāvājuma izvēles algoritmu saskaņā ar šiem kritērijiem un *apraksta, kā tiks vērtēts katrs no norādītajiem vērtēšanas kritērijiem*. Kritērijiem piešķirtās skaitliskās vērtības var norādīt noteiktā diapazonā.

Normās minētais neatstāj vietu šaubām par to, ka no iepirkuma dokumentiem ir jābūt skaidrībai, kādi kritēriji tiks vērtēti, kāda ir to nozīme kopvērtējumā un kā tie tiks vērtēti.

Attiecībā uz kritēriju „Paaugstināta servisa sabiedriskā transporta pakalpojumu kvalitātes nodrošinājums" nolikumā sniegts vispārīgs paskaidrojums, ka kritērijā tiks vērtēta piedāvājumā iekļautā informācija par pakalpojuma kvalitāti, īpaši izvērtējot piedāvāto paaugstināto servisu, kā arī tā funkcionalitāti un izdevīgumu sabiedriskā transporta pakalpojumu saņēmējiem. Savukārt turpinājumā norādīts, kā tiks piešķirts punktu skaits šajā kritērijā – novērtējot apakškritērijus. Tātad šajā gadījumā kritērija novērtēšana iespējama vienīgi atbilstoši apakškritērijiem. Ja šie apakškritēriji vai to novērtēšanas kārtība nav pietiekami skaidra, nevar uzskatīt, ka ir skaidra attiecīgā kritērija novērtēšanas kārtība.

Ievērojot izvirzītos kritērijus un apakškritērijus, ir redzams, ka pasūtītājs paredzējis vērtēt piedāvāto pakalpojumu kvalitātes nodrošinājumu, kas ietver arī transportlīdzekļu tehnisko papildu aprīkojumu, taču nav skaidrs, kas ar to tiek saprasts konkrētā iepirkuma ietvaros un kā tieši tas tiks novērtēts. Tomēr, kā jau norādīts, tieši tas jo īpaši atklāj pašu paaugstināta servisa transporta pakalpojuma (iepirkuma priekšmeta) būtību. Esot pārāk lielai pasūtītāja rīcības brīvībai piedāvājumu vērtēšanā, konkrētajā gadījumā rajona tiesai bija pamats saskatīt nepieļaujamu nenoteiktību konkursa nolikumā.

[11] Pasūtītājs atsaucas uz Rīgas domes 2012.gada 28.februāra saistošajiem noteikumiem Nr.165 „Par Rīgas pilsētas sabiedriskā transporta lietošanu", kuros ir atstāts atvērts paaugstināta servisa sabiedriskā transporta pakalpojumu definējums, proti, noteikumos nav sniegts izsmeļošs braukšanas apstākļu uzlabojumu saraksts, tādēļ paaugstināta servisa pārvadājumu pakalpojumu sniedzējs nav ierobežots izvēlē, nodrošinot papildu ērtības. Tas savukārt piešķir pasūtītājam tiesības veikt piedāvājumu salīdzinošu novērtējumu.

Nolikuma 2.1.apakšpunktā norādīts, ka paaugstināta servisa sabiedriskā transporta pakalpojums šī nolikuma izpratnē ir regulārie pasažieru pārvadājumi maršrutā, kurā pārvadātājs nodrošina braukšanas apstākļu uzlabojumus (piemēram, ceļā pavadītā laika būtiska samazināšana salīdzinājumā ar pārvadājuma laiku maršrutos bez paaugstināta servisa, pasažierim garantēta sēdvieta, pārvadājumi nakts maršrutos vai pasažierim nodrošinātas citas papildu ērtības). Šāds pakalpojuma apraksts atbilst saistošajos noteikumos ietvertajam paaugstināta servisa pārvadājuma skaidrojumam, taču tas neko neliecina par iepirkuma nolikuma tiesiskumu.

Saistošo noteikumu mērķis ir noteikt sabiedriskā transporta lietošanas kārtību Rīgas pilsētas sabiedriskā transporta maršrutu tīklā (*sk. minēto noteikumu 1.punktu*), nevis noteikt pārvadājumu kvalitātei izvirzāmās prasības. Nav šaubu, ka paaugstināta servisa pakalpojumi ir tādi, kuros tiek nodrošinātas papildu ērtības pakalpojumu saņēmējiem, salīdzinot ar parastiem attiecīgā veida pakalpojumiem (kā tas norādīts gan saistošajos noteikumos, gan nolikumā). Tomēr konkrētu kvalitātes prasību izvirzīšana un kvalitātes aspektu novērtēšanas kārtības noteikšana ir tieši pasūtītāja ziņā, iegādājoties attiecīgos pakalpojumus.

[12] Pasūtītāja kasācijas sūdzībā atsaucas uz Eiropas Savienības Tiesas atziņām lietās C?331/04 un C-532/06. Arī Iepirkumu uzraudzības birojs paskaidrojumos aicina ņemt vērā minētajās lietās paustās atziņas.

Eiropas Savienības Tiesa 2008.gada 24.janvāra spriedumā lietā C-532/06, ievērojot vienādas attieksmes un pārskatāmības principu, atzina, ka

visiem apstākļiem, ko līgumslēdzēja iestāde ievēro, izvēloties saimnieciski izdevīgāko piedāvājumu, un to relatīvajai nozīmei, ir jābūt zināmai potenciālajiem dalībniekiem brīdī, kad tie sagatavo piedāvājumus. Attiecīgi līgumslēdzēja iestāde nevar piemērot līguma piešķiršanas kritēriju sadalījuma noteikumus vai papildu kritērijus, kas iepriekš nav darīti zināmi pretendentiem.

Tiesa arī norādīja, ka šāds secinājums nav pretrunā sniegtajai interpretācijai spriedumā lietā *ATI EACe Viaggi di Maio u.c.*, jo minētajā lietā gan piešķiršanas kritēriji un to sadalījuma koeficienti, gan to piešķiršanas kritēriju papildu kritēriji tika noteikti iepriekš un publicēti līguma dokumentos, taču līgumslēdzēja iestāde *ex post*, neilgu laiku pirms aplokšņu atvēršanas, noteica sadalījuma koeficientus papildu kritērijiem. Minētajā spriedumā tiesa noteica, ka attiecīgās iepirkumu direktīvas 36.panta 2.punkts ļauj šādi rīkoties, ja tiek precīzi ievēroti trīs nosacījumi, proti:

1) ar šādu lēmumu netiek grozīti līguma dokumentos noteiktie līguma piešķiršanas kritēriji;
2) tajā nav ietverti elementi, kas būtu varējuši ietekmēt piedāvājuma sagatavošanu, ja tie būtu bijuši zināmi piedāvājuma sagatavošanas laikā;
3) tas nav pieņemts, ņemot vērā elementus, kas varētu diskriminējoši ietekmēt kādu no pretendentiem.

Turpretī pamata lietā (C-532/06) tiesa secināja, ka konkursa paziņojumā ir tikai minēti paši piešķiršanas kritēriji, bet sadalījuma koeficienti un papildu kritēriji noteikti pēc piedāvājumu iesniegšanas un zīmogu noņemšanas no tiem.

Pasūtītājas ieskatā, Eiropas Savienības Tiesa minētajās lietās akcentējusi, ka ir pieļaujama kritēriju precizēšana un parādījusi robežšķirtni starp pārskatāmības principam atbilstošiem un tam neatbilstošiem vērtēšanas kritērijiem. Proti, vienā gadījumā tika norādīti tikai vērtēšanas kritēriji, bet otrā – arī iespējamais punktu īpatsvars.

Minētais secinājums ir pārāk vienkāršots un neatspoguļo minēto Eiropas Savienības Tiesas spriedumu būtību.

Minētajos spriedumos nav runa par to, kādi kritēriji ir vai nav atbilstoši, bet ir aplūkots jautājums par vēlāk precizētiem noteikumiem attiecībā uz piedāvājumu vērtēšanu. Vienā gadījumā pasūtītājs sākotnēji bija noteicis kritērijus, to īpatsvaru, kā arī apakškritērijus, vēlāk nosakot vienīgi punktu sadalījumu apakškritērijos. Otrā gadījumā pasūtītājs sākotnēji nebija noteicis ne kritēriju sadalījuma noteikumus, ne apakškritērijus.

Nevar arī uzskatīt, ka apakškritēriju noteikšana nolikumā pati par sevi ļauj vēlāk noteikt punktu piešķiršanas kārtību apakškritērijos. No aplūkotajiem spriedumiem secināms pamata noteikums, ka visiem piedāvājumu vērtēšanas elementiem – kritērijiem, to nozīmei kopējā punktu skaitā, apakškritērijiem, to novērtēšanas kārtībai – jābūt zināmai jau piedāvājuma sagatavošanas brīdī. Izņēmums būtu pieļaujams attiecībā uz punktu sadalījuma vēlāku noteikšanu papildu jeb apakškritērijos, strikti ievērojot trīs minētos nosacījumus, nevis automātiski.

[13] Ievērojot jau iepriekš šajā spriedumā norādīto, ka nolikumā nebija pietiekami skaidri noteikts strīdus apakškritērijs un tā novērtēšanas kārtība, noraidāms pasūtītājas arguments, ka nolikumā ir ietverta plašāka informācija par piedāvājumu novērtēšanu, nekā tas bijis Eiropas Savienības Tiesā izskatītajos gadījumos, kad tiesa nav saskatījusi pārkāpumus.

[14] Apkopojot minēto, pirmās instances tiesas spriedums atstājams negrozīts, bet atbildētājas kasācijas sūdzība noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 348.panta 1.punktu un 351.pantu, Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments

n o s p r i e d a

Atstāt negrozītu Administratīvās rajona tiesas 2015.gada 19.jūnija spriedumu, bet Rīgas pašvaldības SIA „Rīgas satiksme" kasācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams.

Tiesnese	R.Vīduša
Tiesnese	J.Briede
Tiesnese	V.Krūmiņa